

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 27.408 van 15 mei 2009
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de stad Antwerpen, vertegenwoordigd door haar college van burgemeester en schepenen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, van Indiase nationaliteit, op 26 februari 2009 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 6 februari 2009 van de gemachtigde van de burgemeester van de stad Antwerpen houdende de weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten, aan verzoekster op diezelfde dag ter kennis gebracht.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories.

Gelet op de beschikking van 14 april 2009, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 mei 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. VERRELST, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat Th. SCHREURS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster verklaart op 21 mei 1967 te zijn geboren te Pune en van Indiase nationaliteit te zijn.

Verzoekster verklaart op 7 juli 2008 het Rijk te zijn binnengekomen met een toeristenvisum en op 9 september 2008 wordt een aankomstverklaring opgemaakt door de stad Antwerpen.

Op 11 september 2008 dient verzoekster een aanvraag voor een verblijfskaart in, als bloedverwant in opgaande lijn van haar minderjarige dochter die de Belgische nationaliteit heeft.

Op 6 februari 2009 neemt de gemachtigde van de burgemeester van de stad Antwerpen de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing die als volgt gemotiveerd is:

"In uitvoering van artikel 51 §2 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie aangevraagd op 11 september 2008 door P.S.R. (...) geboren te PUNE, INDIE op 21-05-1967 van INDIE nationaliteit geweigerd.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.

Reden van de beslissing:

Heeft niet binnen de gestelde termijn aangetoond dat hij/zij zich in de voorwaarden bevindt om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als familielid van een burger van de Unie."

2. Rechtspleging

Ambtshalve wordt vastgesteld dat de Raad geen gerechtskosten kan opleggen. Het verzoek daartoe van de verwerende partij om de kosten van het geding ten laste te leggen van de verzoekende partij, wordt om die reden verworpen.

3. Onderzoek van het beroep

Verzoekster voert in haar tweede middel de schending aan van artikel 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna verkort EVRM), van de artikelen 2, 3, 30 en 31 van de Europese richtlijn 2004/38/EG van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden, van artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, van artikel 40bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort Vreemdelingenwet), van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 51 §2 van het Koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort Vreemdelingenbesluit).

Verzoekster zet in het eerste onderdeel van haar middel het gebrek aan procedurele waarborgen uiteen en in een tweede onderdeel de middelen die grond van de zaak betreffen. Met betrekking tot de grond van de zaak voert verzoekster aan dat zij vooreerst twijfelt aan de bevoegdheid van de gemachtigde mevr. I.P. Verzoekster stelt dat zij onbevoegd is beslissing te nemen en dat deze genomen dienen te worden door het gemeentebestuur zelf, daar er geen mogelijkheid bestaat tot delegatie van bevoegdheid. Vervolgens stelt verzoekster dat de voorwaarde "ten laste zijn" opzij geschoven dient te worden, gelet op de thans geldende rechtspraak van het Europees Hof van Justitie. Anders oordelen zou maken dat artikel 8 van het EVRM in combinatie met artikel 3.1 van het Vierde Aanvullend Protocol bij het EVRM zou geschonden worden. Vervolgens voert verzoekster aan dat de bestreden beslissing onduidelijk gemotiveerd is, daar uit de motivering van de bestreden beslissing blijkt dat deze zou zijn genomen op grond van artikel 51, § 2 van het Vreemdelingenbesluit. Artikel 51, §2 van het Vreemdelingenbesluit is echter van toepassing op de burgers van de Unie en verzoekster is geen burger van de Unie doch een familielid van een Burger van de Unie. Volledigheidshalve stelt verzoekster dat de Wet Motivering Bestuurshandelingen ook geschonden is daar de motivering geen enkele verwijzing naar de wetsbepaling waarop de weigering zou zijn gesteund, bevat. Tenslotte argumenteert verzoekster dat de motivering stereotiep is en op

elke weigering van toepassing zou kunnen zijn. De motivering bevat niet eens of verzoekster nu al dan niet stukken heeft binnen geleverd dan wel niet.

Verweerder antwoordt op het argument dat toepassing zou zijn gemaakt van een verkeerde rechtsgrond dat *"het gegeven dat de gemeente blijkt het administratief dossier in de beslissing verwees naar art. 51 §2 van het K.B. 08/10/1981 een nalatigheid (betreft) vanwege concludante, maar aan het voormelde geen afbreuk (doet). Hieruit vloeit niet voort dat de beslissing onduidelijk gemotiveerd werd."*

De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 19 maart 2004, nr. 129.466; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). Hetzelfde geldt voor de aangevoerde schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet. Het begrip 'afdoende' impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing werd gemotiveerd als volgt:

"In uitvoering van artikel 51 §2 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie aangevraagd op 11 september 2008 door P.S.R. (...) geboren te PUNE, INDIE op 21-05-1967 van INDIE nationaliteit geweigerd.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.

Reden van de beslissing:

Heeft niet binnen de gestelde termijn aangetoond dat hij/zij zich in de voorwaarden bevindt om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als familielid van een burger van de Unie."

Artikel 51, §2 van het Vreemdelingenbesluit luidt als volgt:

"Indien de burger van de Unie na afloop van drie maanden niet alle bewijsdocumenten bedoeld in artikel 50 heeft overgemaakt, weigert het gemeentebestuur de aanvraag door middel van een bijlage 20 zonder bevel om het grondgebied te verlaten, waarbij de burger van de Unie wordt meegedeeld dat hij beschikt over een bijkomende termijn van een maand om alsnog de vereiste documenten over te maken. Indien na afloop van deze bijkomende termijn nog steeds niet alle vereiste documenten werden overgemaakt, levert het gemeentebestuur een bevel om het grondgebied te verlaten af overeenkomstig het model van bijlage 20."

Verzoekster van Indiase nationaliteit diende op 11 september 2008 een aanvraag voor een verblijfskaart in, als bloedverwant in opgaande lijn van haar minderjarige dochter die de Belgische nationaliteit heeft. Verzoekster is dus geen burger van de Unie doch een familielid van een Belg op wie, gelet op artikel 40ter van de Vreemdelingenwet, dezelfde artikelen van de Vreemdelingenwet en het Vreemdelingenbesluit van toepassing zijn als voor de familieleden van een burger van de Unie. Verzoekster kan aldus worden gevolgd dat artikel 51, §2 van het Vreemdelingenbesluit verkeerdelijk op haar van toepassing werd verklaard, dit wordt overigens niet betwist door de verwerende partij. Met de zeer summiere uiteenzetting van de verwerende partij wordt niet aangetoond dat het normdoel dat beoogd wordt door de

artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen is bereikt. De formele motiveringsplicht werd geschonden.

Het middel is in die mate gegrond.

Aangezien de eventuele gegrondheid van de overige middelen niet tot een ruimere vernietiging kan leiden, dienen deze niet meer te worden onderzocht.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Vernietigd wordt de beslissing van 6 februari 2009 genomen door de gemachtigde van de burgemeester van de stad Antwerpen, ten aanzien van X, houdende de weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien mei tweeduizend en negen door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS.

J. CAMU.